

vlaams RADIOKOOR

Les Flandriens

20.09.2020, Antwerpen

De Muziek

Michiel Verfaillie – Mon Dieu, je rêve
Geert Van der Straeten – Through the twilight
Peter Pazmany – Le soleil éclipsé (solo: Evi Roelants)
Hans Helsen – Winter Skies
Noah Thys – Waterlelie (solo: Philippe Souvagie)
Peter Pieters – The Sick Rose
Daan Janssens – Di me
Nicolas De Cock – In Flanders fields
Dietrich Van Akelyen – Poem for the departed
Erika Budai – Do not stand at my grave and weep (solo: Kristien Nijs)
Bart Vandewege – Stabat Mater
Jan Moeyaert – Lux Aeterna (solo: Charlotte Schoeters)
Piet Swerts – Death is nothing
Lara Denies – What is your substance, whereof are you made*
Stijn Dierckx – Luce Prima**

* winnaar Compositiewedstrijd Vic Nees – Conservatorium

** winnaar Compositiewedstrijd Vic Nees – DKO

Over het Vlaams Radiokoor: [klik hier voor pagina 3](#)

Over de componisten: [klik hier voor pagina 6](#)

Liedteksten: [klik hier voor pagina 11](#)

Inleiding

Het Vlaams Radiokoor heeft altijd al een speciaal plekje in het hart gehad voor muziek van de eigen tijd - en al helemaal als die uit eigen land komt. Vlaamse muziek zit dan ook diep in ons DNA!

Al van bij de oprichting in 1937 zorgde het Radiokoor voor de uitvoering van muziek van 'onze' Vlaamse componisten - en dat doet het nog steeds.

Samen met ComAV lanceerde het Radiokoor vorig seizoen een oproep voor nieuw Vlaams koorwerk, met als resultaat les Flandriens: met inzendingen van zowel doorwinterde rotten als nieuw talent, opgenomen in de studio en nu ook live in de concertzaal. De Vlaamse koormuziek is alive and kicking!

Artiesten

Vlaams Radiokoor
Joris Derder, dirigent
Koenraad Sterckx, piano

Alain De Ley, artistiek verantwoordelijke
Rik Deryckere, productie

Toen het Vlaams Radiokoor werd opgericht waren opnames schaars. Alleen door muziek live op te voeren, kon je ze beleven. Die oorsprong is nog altijd de drijfveer van het Radiokoor.

Het koor bestaat vandaag om ons vocaal erfgoed en de zangkunst te bewaren, en er nieuwe elementen aan toe te voegen. Door deze muziek te zingen, blijft ze leven. Als ze blijft leven, kan ze volgende generaties raken en inspireren.

Vlaams Radiokoor

Het Vlaams Radiokoor werd in 1937 als professioneel kamerkoor opgericht door de toenmalige openbare omroep (NIR). Vandaag is het Vlaams Radiokoor een referentie voor vocale muziek in Vlaanderen en Europa, en wordt het zowel in binnen- als in buitenland tot de top gerekend.

Sinds seizoen 19-20 heeft Bart Van Reyn de leiding over het Radiokoor over als muziekdirecteur. De gedeelde passie voor hedendaags repertoire, het geloof in de stem als ultieme vertolker van onze emoties, en het streven om ons vocaal erfgoed toegankelijk te maken voor zangers en publiek zijn wat ensemble en dirigent verbindt.

Vanuit Studio 1 in Flagey (Brussel) werken de 32 zangers van het Vlaams Radiokoor aan een muzikaal project dat op drie grote pijlers gebouwd is.

Eerst en vooral zijn er de Vocal Fabric producties – het laboratorium van het Radiokoor. Vocal Fabric brengt concerten die de grenzen van vocale muziek aftasten, confronterend, eigennuttig en non-conformistisch. Met grote gastvrijheid en een intense beleving als leidraad brengen we de mensen op het podium en in de zaal samen: vocale harmonie is het bewijs dat mensen samen mooier zijn dan alleen.

Daarnaast werk het koor regelmatig samen met gerenommeerde binnen- en buitenlandse instrumentale ensembles zoals Brussels Philharmonic, het Orchestre de chambre de Paris, Les Siècles, het Radio Filharmonisch Orkest en het Koninklijk Concertgebouworkest. Zo bouwde het Radiokoor een steeds grotere aanwezigheid op verschillende internationale podia uit.

Tenslotte is en blijft het Vlaams Radiokoor een levend portaal voor repertoire, kennis, ervaring en stemmen. Het maakt ons vocaal erfgoed toegankelijk voor zangers en publiek, en investeert tegelijk in de creatie van nieuw stemwerk. Zo voedt het koor liefhebbers, amateurs en professionals met programma, techniek en expertise.

Het Vlaams Radiokoor behoudt ook zijn unieke status van radiokoor: een groot aantal concertproducties wordt opgenomen, waardoor het koor een unieke verzameling live-opnames heeft opgebouwd. Deze collectie wordt permanent aangevuld met een selectie studio-opnames, die samen het vocale erfgoed bewaren voor de toekomst.

Het Vlaams Radiokoor is een instelling van de Vlaamse Gemeenschap.

Website: vlaamsradiokoor.be

Facebook: facebook.com/vlaamsradiokoor

Twitter: twitter.com/vlaamsradiokoor

YouTube: youtube.com/vlaamsradiokoor

Instagram: [@vlaamsradiokoor](https://instagram.com/_vlaamsradiokoor)

Zangers

Sopranen

Karen Lemaire
Kristien Nijs
Evi Roelants
Charlotte Schoeters
Barbara Somers
Sarah Van Mol

Alten

Helena Bohuszewicz
Eva Goudie-Falckenbach
Lieve Mertens
Estelle Lefort
Sandra Paelinck
Noëlle Schepens

Tenoren

Gunter Claessens
Frank De Moor
Paul Foubert
Ivan Goossens
Paul Schils
Roel Willems

Bassen

Conor Biggs
Lucas Cortoos
Herman De Winné
Marc Meersman
Philippe Souvagie
Joris Stroobants

Joris Derder, dirigent

Joris legde zijn muzikale basis als violist en deed daarbij orkestervaring op in diverse orkesten als het Brussels Youth Orchestra. Na een wiskunde-opleiding legde hij zich toe op het zangersrepertoire en studeerde hij als bariton bij onder anderen Bernadette Degelin en Guy Joosten aan het Koninklijk Conservatorium van Antwerpen. Als zanger volgde hij diverse masterclasses, onder andere bij John Norris, Carol Yahr en Udo Reinemann, en hij wordt vandaag gecoacht door Bart De Kegel.

Joris is een gegeerde dirigent en baritonsolist, zowel nationaal als internationaal, met optredens in New York, Zuid-Korea en bijna alle Europese landen. Hij studeerde af in juni 2004 af met de grootste onderscheiding in de opleiding koordirectie en volgde masterclasses als de Kurt Thomas Cursus Koor- en Orkestdirectie, waar hij onder meer werkte met de dirigenten Jos Van Veldhoven en Daniel Reuss. Hij werkt en werkte met diverse ensembles, zoals het Vlaams Radio Koor, Brussels Philharmonic, Choeur de Radio France, Wiener Kammerchor, Oslo Chorale Selskap en tal van andere ensembles. Sinds 2000 is hij artistiek leider van het Gents Universitair Koor (GUK) waar hij tal van concerten dirigeerde en successen boekte in binnen- en buitenland. Met dit koor staan regelmatig producties met orkest op het programma, zoals *A Child Of Our Time* van Tippett, *Sunrise Mass* van Ola Gjeilo en *Sacred Concert* van Duke Ellington. In 2015 behaalde Joris met het GUK een gouden medaille op de International Youth Music festival in Bratislava. Sinds 2010 is Joris ook medeoprichter en artistiek leider van het nieuwe, ambitieuze kamerkoor Koriolis. Gespecialiseerd in Romantisch en hedendaags repertoire brengt Koriolis steeds boeiende en niet-conventionele concerten. Het koor hecht veel belang aan hedendaagse muziek door heel wat nieuw geschreven werk te creëren.

Joris was Vocal Coach en mededirigent van BEVocal, het Belgisch Nationaal Jeugdkoor, van 2017 tot 2020. In 2019 richtte Joris een nieuw vocaal sextet op: Air For Six. Dit sextet, bestaande uit zes

solisten, legt zich toe op romantisch en hedendaags repertoire, met een accent op nieuw geschreven werk. Joris is artistiek leider en zingt ook bariton in dit ensemble.

Als bariton beheerst Joris een ruim repertoire van Bach's Passionen, Kantatas en Oratoria tot de grote romantische en klassieke oratoria en liedcycli. Joris wordt meer en meer gevraagd in romantisch en hedendaags repertoire, zoals bijvoorbeeld *Mirror of Perfection* van Richard Blackford, de *Carmina Burana* van Carl Orff en *Lieder eines Fahrenden Gesellen* van Gustav Mahler. Hij creëerde de laatste jaren ook werk van onder meer Bo Holten, Johan Duijck, Kris Oelbrandt en Jelle Tassyns. Opera en muziektheater zijn hem evenmin vreemd: zo zong hij bijvoorbeeld de rol van Zuniga in de opera *Carmen* van Bizet, speelde Joris de rol van Hans in *Grietje de Heks*, een kinderopera op muziek van Filip Martens, en was hij te horen in *Vadermoord*, een muziektheaterproductie van TG Vagevuur.

Sinds 2005 is Joris bariton bij het Vlaams Radiokoor. Daar creëerde hij als solist ook werk van Bo Holten en Johan Duijck, en werkte er mee aan tal van cd-, radio- en tv-opnamen.

Joris werkte ook al samen met het Nederlands Kamerkoor o.l.v. Peter Dijkstra, Cappella Amsterdam o.l.v. Daniel Reuss en Collegium Vocale Gent o.l.v. Philippe Herreweghe, La Petite Bande o.l.v. Sigiswald Kuijken. Ook werkte hij met onder anderen Mariss Jansons, Bernard Haitink, Jos Van Immerseel, Marcus Creed, Kaspars Putnins, Paul Hillier, James Wood, James MacMillan en tal van andere grote koor- en orkest-dirigenten.

Als coach werkt Joris vooral met koren en dirigenten die vanuit de vocaliteit willen bouwen aan hun repsectievelijk klankspectrum en dirigentenskills. Naast one-to-one coaching, werkt Joris graag met koren en ensembles in diverse samenstellingen en met dirigenten die hun directietechniek vocaal willen bijsturen.

Koenraad Sterckx, piano

Koenraad Sterckx begon als negenjarige piano te studeren aan het Stedelijk Conservatorium van Leuven, bij Stefan Poelmans en Kim van den Brempt. Na het behalen van grootste onderscheidingen voor piano, kamermuziek en harmonie in 2005, zette hij zijn muziekstudies verder aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel in de pianoklas van Boyan Vodenitcharov. Zijn studies sloot hij in 2010 af met een grote onderscheiding. Hij treedt op als solist, als kamermusicus en als begeleider. Met het Vlaams Radiokoor stond hij in de voorbije jaren al dikwijls op het podium in de meest vooraanstaande concertzalen van België. Naast zijn activiteiten als pianist is hij ook verbonden aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel als artistiek onderzoeker en is hij reeds vele jaren lid van Vocaal Ensemble De Corde.

Componisten

Michiel Verfaillie (°1980) genoot zijn muzikale opleiding aan het conservatorium van Mechelen, dezelfde stad waar hij als koorknaap bij het OLV-koor o.l.v. Urbain Van Asch z'n eerste muzikale ervaring opdeed. Later groeide deze ervaring eerst verder als zanger (tenor) in ensembles als Viermaliks en Camerata Aetas Nova, daarna als componist en arrangeur. In 2011 won hij de Fontys stimuleringsprijs voor jonge componisten in de internationale compositiewedstrijd 'Uw stem telt ook' georganiseerd door Kunstbalie in Nederland met de werken *Deux petits poèmes* en *Cecilia*. Snel daarna volgde de eerste publicatie bij Euprint onder de titel *Winter*, een tweedelige compositieopdracht voor Camerata Aetas Nova. Sindsdien voerde hij verschillende compositieopdrachten uit op maat voor verschillende ensembles van vrouwenkwartet, over hedendaags kamerkoor tot groot klassiek koor. Vooral de doorgedreven ervaring als zanger helpt hem daarbij kwaliteitsvolle en voor de zangers aangenaam te zingen composities te schrijven. Workshops van heel uiteenlopende genres (masterclass met de The King's Singers, over polyfonie met Arnout Malfliet, Romantiek met Philippe Herreweghe tot hedendaags koorwerk in workshop met Eric Whitacre) hebben hier zeker aan bijgedragen. Ondertussen zijn er veelvuldige publicaties bij Euprint beschikbaar van uiteenlopende genres en in verschillende talen, vaak met eigen teksten. Naast *Mon Dieu je rêve* werd ook *The hidden rose* (Euprint) geselecteerd voor opvoering op de World Choir games 2021.

Geert Van der Straeten (°1962) studeerde compositie bij Luc Van Hove. Hij is docent harmonie, muziekanalyse, arrangeren en compositie aan het KSO en LUCA-School of Arts, campus Lemmens te Leuven en het Stedelijk Conservatorium Hasselt. Hij schrijft regelmatig in opdracht, zoals een plichtlied voor het Europees Muziekfestival voor de Jeugd te Neerpelt (2012 en 2020). Verscheidene composities werden geselecteerd voor wedstrijden, zoals de Provinciale koorwedstrijd Oost-Vlaanderen en Axion Classics (Dexia). Het *Agnus Dei* uit de *Missa Moderna* werd als plichtwerk gekozen voor het Concours Musical de France (CMF) in 2016 en in 2017. Hij maakte de arrangementen voor het cross-over-project Wondenland van Rudolf Hecke, Marianne Vliegen en Dirk de Wachter. In totaal werden reeds meer dan 2.300 bladzijden muziek van zijn hand uitgegeven. Zo verschenen *101 Creatieve Schrijftuur-oefeningen*, een werkboek voor de cursus arrangeren/compositie en een Oefenbundel Harmonie. Hij werd bekroond door de Koninklijke Academie voor de Nederlandse Taal en Letterkunde en het ISME.

Peter Pazmany (°1979) is een veelzijdig muzikant: hij doceert aan het SAMWD Lier en de AP Hogeschool, componeert en arrangeert. Hij dirigeert het koor Sine Nomine (Lier) en bij gelegenheid ook andere (instrumentale) ensembles zoals Generation Alphabet. Daarnaast geeft hij geregeld (solo)concerten, is hij actief in workshops en speelt hij in verschillende groepen. 'Een bewuste reis langsheen verschillende paden'... zo verwoordde een bas van het koor het ooit. De rode draad doorheen dit alles is het plezier van het samen musiceren. Een nieuwe uitdaging gaat hij zelden uit de weg en dat leidde al tot tal van cross-over projecten en originele concerten. Sinds kort kan je online luisteren naar de EP *First Impression Recordings* met 6 van zijn pianowerken. En nu dus ook naar het koorwerk *Le soleil éclipsé* op tekst van Gerd Van Riel.

Hans Helsen (°1989) is een Belgisch componist, zanger en muziekpedagoog. Koormuziek is wat hem drijft en is de rode draad doorheen zijn werk. Hans schrijft muziek voor verschillende bezettingen en ensembles, maar de laatste jaren werkt en schrijft hij hoofdzakelijk voor jonge koren. Hij werkte als

onderzoeker aan de KU Leuven voor het project The Singing Sofa, een Europees VOICE-project om het bewustzijn rond stemgebruik en -hygiëne bij jonge koren te bevorderen en ondersteunen. Hans is leraar koor en compositie aan STAP Roeselare. Als dirigent leidt hij in Brugge het kinderkoor Cantores Primo en het seniorenkoor Cantores Continuo. Als pedagoog staat hij ook in voor de ontwikkeling en het doceren van verschillende educatieve projecten van Concertgebouw Brugge om alle leeftijden te introduceren in de wereld van de klassieke muziek en geluidskunst. In 2009 kreeg hij de compositieprijs van Koor&Stem. In 2015 won hij de European Award for Choral Composers met zijn *Missa Brevis*.

Noah Thys (°1992) begon zijn muzikale studies aan het MuDa in 2011, waar hij piano volgde bij Sabine Haenebalcke. Het volgende jaar begon hij zijn studies compositie bij Dirk Brossé op het Conservatorium van Gent, waar hij de master met grote onderscheiding behaalde. Nu studeert hij zang bij Marcos Pujol en Hilde Verheyen. Noah is actief bij verscheidene koren, waaronder Kalliope Gent (o.l.v. Sabine Haenebalcke, eredivisie op de Provinciale Koortornooien Vlaanderen, 2015) en Saevus (o.l.v. Johannes Dewilde, tweede plaats gemengde koren en prijs best uitgevoerde plichtwerk op de Internationale Koorwedstrijd Vlaanderen, 2019). Hij volgde masterclasses bij onder meer The King's Singers, Ratas del Viejo Mundo, Delphine Galou, Bob Chilcott, en Eric Whitacre. Naast vocale muziek is Noah als componist ook bezig met muziek voor video games. In 2017 schreef hij de soundtrack voor *Karaton* (winnaars Telenet Kickstart 2015), een game die zich richt op kinderen met dyslexie.

Peter Pieters (°1957) studeerde aan het Lemmensinstituut te Leuven. Daar werd hij in 1981 laureaat orgel en muziekpedagogie en in 1983 behaalde hij een eerste prijs fuga en de Lemmens-Tinelprijs voor orgel onder begeleiding van Chris Dubois. Momenteel is hij docent orgel, improvisatie, liedbegeleiding en praktische harmonie aan het Lemmensinstituut te Leuven en sedert 1986 organist-titularis van de Sint-Romboutskathedraal te Mechelen, als opvolger van Flor Peeters. Naast concerten als uitvoerend musicus is hij ook als componist actief. Hij schreef hoofdzakelijk vocale muziek, kamermuziek, orkeststukken en werken voor koor en orkest, waaronder enkele oratoria zoals *Mater et Advocata nostra*, *Le chemin de la Croix*, *Het Gekkendorp* en een *Benedictusoratorium* ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van de Abdij Keizersberg in Leuven. Daarnaast werkte hij mee aan enkele cd-realisaties waaronder een opname van het orgelconcerto en de *Missa Festiva* van Flor Peeters, een opname van het Klais-orgel van Tongerlo, ter gelegenheid van de 875ste verjaardag van de abdij en in 2009, in samenwerking met de koren van het Lemmensinstituut, een cd met Vlaamse componisten: Lemmens, Tinel, Van Nuffel en Vijverman. Ook voor Orgelkunst werden opnames gerealiseerd op het Vereecken-orgel in Aalst. In 2014 verscheen een gevarieerde cd met opnames van het Stevens-orgel van de Mechelse Sint-Romboutskathedraal.

Daan Janssens (°1983) studeerde compositie bij Frank Nuyts aan het conservatorium van Gent. Hij werkte samen met verschillende Belgische en internationale ensembles, orkesten en solisten. Sinds 2016 doceert hij compositie en orkestratie aan het conservatorium van Gent.

Nicolas De Cock (°1979) studeerde viool aan het Koninklijk Conservatorium van Gent bij Mikhail Bezverkhny en studeerde daarna compositie bij Dirk Brossé. Nicolas is vooral actief als componist, orkestrator en arrangeur en werkte mee aan tal van prestigieuze producties in binnen- en buitenland. Als componist valt Nicolas De Cock niet in één vakje te stoppen. Hij is thuis in vele muziekstijlen en schrijft graag voor diverse bezettingen. Zijn oeuvre omvat onder meer kamermuziek,

koormuziek, orkestmuziek, filmmuziek, en een vioolconcerto. Enkele van de recentere werken zijn onder meer *Gorgeous Nothings*, *Suite for String Orchestra* en *In Flanders Fields*. Daarnaast is Nicolas verbonden aan KADE in Deinze als leerkracht compositie, orkestratie en AMT. Je kunt het werk van Nicolas De Cock terugvinden bij de uitgeverijen Euprint (Leuven) en Stringfun (Oostende).

Dietrich Van Akelyen (°1981) studeerde piano aan de Stedelijke academie voor Muziek en Woord te Lokeren. Vervolgens startte hij de opleiding tot componist aan het Koninklijk Conservatorium te Gent in de klas van Dirk Brossé en bracht sporadisch een bezoekje aan Frank Nuyts en Lucien Posman. Tevens volgde hij een opleiding tot dirigent, wat hem ten goede komt bij het dirigeren van eigen werk. De muziek die hij schrijft, balanceert tussen melancholie en absurditeit. Steeds filmisch en met veel aandacht voor het speelplezier van de muzikanten. Bij het schrijven van een nieuwe compositie vertrekt hij sindsdien steeds vanuit twee hoofdgedachten; muziek als bezinning en chaos die naar rust keert. Zijn fagotconcerto *Sir Toadstool's Soliloquy*, geschreven voor en gecreëerd door fagottist Pierre Olivier Martens (Bamberger Symphoniker), is hiervan een zeer goed voorbeeld. In diezelfde lijn schreef hij ook *Goa Gajah*, gecreëerd door het Spectra Ensemble o.l.v. Filip Rathé. Af en toe geraakt hij echter de teugels kwijt van zijn serieuze zoek- en denkwerk. Gewoon alle remmen los en de muze haar werk laten doen. *Aren't instruments fun!?* voor harmonieorkest, gecreëerd door Ste-Cecilia van Zele o.l.v. Bart Picqueur, is het resultaat van zo'n ontsporing. Met *The Tale of Timmy in the Tumble Dryer*, voor clarinet choir maakte Dietrich Van Akelyen in 2018 zijn debuut in New York. Sindsdien wordt hij regelmatig door diverse binnenlandse en buitenlandse orkesten gevraagd om nieuwe muziek op de pupiter te plaatsen. Zijn meest recente werk is *Waar de Dender mondt* voor koor en orkest ter ere van de Ros Beiaardommegang 2020 (uitgesteld naar mei 2021) waarmee Dietrich door Marnixring Dendermonde als laureaat werd uitgeroepen van de Prudens van Duyse prijs. Dietrich Van Akelyen werd in 2019 aangesteld als dirigent van het DSO ensemble; een strijkorkest met de focus op klassiek met een vleugje onbekende filmmuziek. Ook is hij vaste pianist bij de koninklijke harmonie Ste.-Cecilia Zele. In Japan wordt zijn muziek uitgegeven bij Golden Hearts Publications, binnen Europa geeft Dietrich Van Akelyen dit in eigen beheer uit onder het label Sir Deetrick. Zijn koorwerken vindt u bij Euprint bvba.

Erika Budai (°1966) studeerde voor beroepsmusicus aan het Lemmensinstituut te Leuven en aan het Koninklijk Conservatorium te Brussel. Ze werd meermaals laureaat van de compositiewedstrijd Jonge Componisten te Brussel. Erika Budai volgde masterclasses compositie te Darmstadt bij Karl-Heinz Stockhausen en Wolfgang Rihm en bekwaamde zich als koordirigente in Berlijn en Pontmain in Frankrijk. Erika Budai heeft zo'n 160-tal composities op haar naam staan, waarvan het merendeel koor- en kamermuziek, uitgegeven in België en in Nederland. Ze wordt als jurylid regelmatig gevraagd op nationale en internationale koor- en compositiewedstrijden. Sinds 2012 is zij lid van de Raad van Bestuur van het Béla Bartók Archief te Brussel. Erika Budai doceert harmonie en muziekcompositie aan het Stedelijk Conservatorium van Leuven.

Bart Vandewege (°1979) is een Belgisch componist, dirigent, zanger en producer, woonachtig te Madrid. Zijn muzikale veelzijdigheid is het resultaat van studies muziektheorie alsook zang, dwarsfluit en piano aan verschillende diverse Belgische conservatoria. Hij specialiseerde hij zich in oude muziek, hedendaagse muziek en jazz. Hij volgde tevens masterclasses orkestdirectie bij onder meer Salvador Mas en Arturo Tamayo, en masterclasses ensemble-zang met The King's Singers. Hij werkt als componist voornamelijk in functie van theater, film en dans, in opdracht van diverse Europese theatergezelschappen en filmregisseurs, de VRT, Les Ballets C de la B (Alain Platel), en Ars Animación

España/Mexico. Hij laat zich als componist niet direct onderbrengen in een of ander vakje, toch zijn z'n muziekjes-in-de-muziekjes (zoals niet-musici die wel eens noemen) zeer herkenbaar, waarbij hij zich laat inspireren door het contrapunt van de Vlaamse polyfonisten uit de 16de en 17de eeuw, maar toegepast in een hedendaags klankidoom van meerlagige compositietechnieken. Bart Vandewege realiseerde diverse cd opnames als gastdirigent van het Vlaams Radiokoor, variërend van vergeten composities van Fétis en Lemmens tot Elliott Carter. Als assistent werkte hij bovendien met La Chapelle Royale, Collegium Vocale, Il Gardellino en het Amsterdam Baroque Choir. In 2008 werd hij aangesteld als artistiek leider van het koor al Ayre Español. Hij is tevens actief als zanger bij onder meer Collegium Vocale Gent, Vox Luminis, Il Gardellino, het Amsterdam Baroque Choir, Huelgas Ensemble, en het Bach Collegium Japan.

Jan Moeyaert (*1981) zong als knaap in het Flanders Boys Choir. Hij studeerde musicologie aan de KULeuven, met een uitwisselingsjaar aan de University of London. Nadien trok hij naar de Brusselse conservatoria om er piano, orgel, klavecimbel en schrijtuur te studeren. Jan is verbonden aan de academies van Lokeren, Gentbrugge en Hamme als begeleider en pianoleraar. Daarnaast werkt hij onder andere als freelance organist en harmonium-speler in De Munt en bij het Symfonieorkest Vlaanderen, en als freelance zanger bij het SWARA Vocal Ensemble voor hedendaagse muziek. In 2007 stichtte hij samen met zijn vrouw Helen Cassano het Brussels Chamber Choir, dat zij dirigeert, en waarvan hij huiscomponist is. Hij schrijft voornamelijk a capella koormuziek, geïnspireerd door de Engelse koortraditie en de post-romantische klankwereld.

Piet Swerts (*1960) is sinds 1982 docent compositie en orkestratie en senior researcher aan LUCA (Leuven University College of Arts), Campus Lemmens, Leuven. Hij behaalde vele prijzen, waaronder in 1993 de Grote Internationale Prijs Koningin Elisabeth voor compositie met zijn vioolconcerto *Zodiac*. Hij promoveerde in 2011 als Doctor in de Kunsten met een comparatief onderzoek naar implementatiemogelijkheden van compositieprocessen uit de renaissance naar het heden en werd in 2013 benoemd als Lid van de Koninklijke Academie voor Kunst en Wetenschap in de Klasse Kunsten.

Lara Denies (*2000) is een Belgische componiste uit Antwerpen. Toen ze 7 jaar oud was, is ze met vioollessen gestart bij Saïda Willekens aan de academie van Borgerhout. Op haar 13de voegde ze daar pianolessen bij Jeroen Malaise aan toe en werd ze lid van de Waelrantkoren uit Borgerhout onder leiding van Marleen De Boo, waar ze nu nog steeds als eerste sopraan in het jeugdkoor zingt. Twee jaar later begon ze aan algemene muziektheorielessen bij Maarten De Splenter. Daarbij hoorde ook een introductie tot componeren. De interesse in compositie groeide. Denies studeert momenteel compositie aan het Koninklijk Conservatorium van Antwerpen bij Wim Henderickx en Steven Prengels. Ze volgt daarbij koordirectie bij Luc Anthonis als keuzevak. In 2020 won zij de eerste editie van de Koor&Stem Compositiewedstrijd Vic Nees in de categorie studenten conservatorium met het werk *What is your substance, whereof are you made*.

Stijn Dierckx (*1990) geniet van een brede muzikale basisopleiding, zowel op DKO-niveau als op autodidactische wijze bekomen vaardigheden waaronder arrangeren, componeren en dirigeren (zowel koor als orkest). Binnen de koorwereld is hij verbonden als pianist-begeleider en vervangend dirigent bij het Universitair Koor Antwerpen (UKA) o.l.v. Dirk De Nef, en zingt hij waar mogelijk mee in diverse projecten. Daarnaast is hij actief in het hofabra-milieu als dirigent van het leerlingenorkest van het Koninklijk Harmonieorkest De Wijngaard Vrijheidsvrienden in Wijnegem. Om zich in dit laatste vak verder te specialiseren, volgt hij de cursus instrumentale directie aan de SAMWD te Lier

bij Erwin Scheltjens. In 2011 werd Stijn Dierckx tot laureaat gekozen van de instrumentale compositiewedstrijd Tijn Uilenspiegel, georganiseerd door de muziekacademie van Schoten, met een werk voor klarinet, hobo, viool, altviool, cello en piano. In 2020 won hij de eerste editie van de Koor&Stem Compositiewedstrijd Vic Nees in de categorie leerlingen DKO met het werk *Luce Prima*.

Teksten

Michiel Verfaillie

“Het is een niet autobiografisch gedicht geschreven door de componist. Het is een muzikaal expressionistische beschrijving van hoe een in de steek gelaten, oudere man terugkijkt op hoe liefde en vriendschapsrelaties in zijn leven verlopen zijn. Bitterheid maakt op het einde plaats voor een bijna dwingende hoop. Liever alleen leven, maar met de hoop dat er nog iets kan gebeuren, dan helemaal niet meer te leven.”

Mon Dieu, je rêve

Tekst: Michiel Verfaillie

Mon dieu je rêve !
Je rêvais que mon cœur était
enchanté par des songes d'amitié infinis.
Mon dieu, je rêve !

Plutôt mon cœur fut abandonné
non ému, mais fendu
par l'obscur essence de l'abandon profond.

Il fut un temps où mes pensées s'aventuraient à
flotter sur le vent effleurant du désir,
où les fleurs exhalaient encore les
promesses précoces d'une jeunesse
que je n'ai finalement jamais connue.
Ce vent perfide m'a trahi.

Ami froid, connaissance, air aliéné.
Était-ce moi qui voyais le printemps en toi
alors que tu n'étais jamais rien d'autre qu'un miroir vide
dans lequel le désir prenait corps,
ou, vraiment, étais-tu malicieux
et l'es-tu toujours ?

Mon dieu je rêve.
Je dois !
Sinon mon cœur restera trempé
dans la solitude qui m'a lentement étreint.

Quand je rêve, je m'enfuis un instant,
pas si loin, mais juste assez
pour que mon cœur reprenne de nouveau
le rythme de la vie aimante.

Alors je rêve, je dois!
Mon dieu, donc je rêve !

Geert Van der Straeten

“De originele titel van het gedicht van Rossetti is “Song”. Omdat een “song” ons eerder aan een popnummer doet denken dan aan een achtstemmig koorwerk, heb ik als titel “Through the twilight” gekozen, een fragment uit het gedicht. De dichteres vraagt ons niet treurig te zijn bij haar heengaan, dit geeft een boeiende dualiteit: enerzijds is er toch het verdriet en de pijn, anderzijds is er de dankbaarheid en de positieve invalshoek bij het terugdenken aan de mooie momenten die je gedeeld hebt. Dit heb ik in de muziek weergegeven door te starten met een mannenkoor in mineur, waarboven de alt inzetten met een majeur melodie. Zo zijn de beide uiterste gevoelens tegelijk aanwezig. Het werk blijft dan pendelen en worstelen tussen verdriet en hoop, met een snijdend akkoord op “pain”. Het krijgt dan een steeds positievere deining, om te eindigen op een kleurrijk, bijna vrolijk eindakkoord (zoals de dichteres vraagt: “sing no sad songs for me” en “haply may forget”). Wie goed luistert hoort echter onderaan het mineur begin-akkoord in het mannenkoor. Zo is het treurige niet ver weg, maar nog onderhuids aanwezig...”

Through the twilight

Tekst: Christina Rossetti

When I am dead, my dearest,
Sing no sad songs for me;
Plant thou no roses at my head,
Nor shady cypress tree:
Be the green grass above me
With showers and dewdrops wet;
And if thou wilt, remember,
And if thou wilt, forget.

I shall not see the shadows,
I shall not feel the rain;
I shall not hear the nightingale
Sing on, as if in pain:
And dreaming through the twilight
That doth not rise nor set,
Haply I may remember,
And haply may forget.

Peter Pazmany

“Het werk begint met het zalige gevoel van de warmte van de zon op je wangen. Helaas blijft dit niet duren. Zoals de wolken voor de zon schuiven, zoals de maan voor de zon komt bij een zonsverduistering, zo schuiven akkoorden over elkaar. Het drama van een té vroeg einde. Onbeantwoorde vragen. En toch. We gaan door. Met de mooie herinneringen. Het leed verzacht, maar de wonde blijft...”

Le soleil éclipsé

Tekst: Gerd Van Riel

Les rayons du soleil qui brillèrent
Jadis, sur nos corps enlacés
Furent porteurs d'une ardeur éphémère
Et d'une joie trop vite passée.
Où es-tu, mon soleil sans ombrage?
Où sont tes brillances d'antan?
Ton soleil n'était-il qu'un mirage
Des reflets, dispersés par le vent?
Chaque jour, un soleil sombre,
Chaque jour, un autre revient.
Un soleil seul ne laisse que son ombre
Ce soleil éclipsé, c'est le tien.

Hans Helsen

“Winter Skies is het vierde en laatste luik van Elementary Seasons, een project dat tot stand kwam onder impuls van de Vlaamse Federatie van Jonge Koren door een samenwerking van dichter Jos Stroobants en vier Vlaamse koorcomponisten: Ludo Claesen, Martin Sloodmaekers, Maarten Van Ingelgem en Hans Helsen. Jos Stroobants voegde naast de opeenvolging van de seizoenen nog een extra dimensie toe. Bij het beschrijven van de Lente gebeurt deze beschrijving vanuit een uiterst persoonlijk ervaren van de schoonheid vlakbij. Bij de volgende seizoenen deint dit gaandeweg uit tot een beschrijving en appreciatie van niet alleen de schoonheid van de seizoenen, maar ook de wereld in het algemeen en zelfs het heelal. In Winter Skies gebruikt de pianist de uitersten van het klavier als symbool voor de afstand tussen de aarde en het heelal met daartussen het koor in hun beschrijvende rol. De dualiteit tussen winterse, barre kou en en het gevoel van winterse warmte en genegenheid is ook in de muziek vertaald.”

Winter Skies

Tekst: Jos Stroobants

Between the black of the deep deep night and the white of the snow
there hangs a silent mystery (wintery exercise):
above us the far-away planets, and hidden the dark below...;
in-between: our song for the earth and a glimpse of a paradise.

The skies, open skies, the skies of the Winter!
Be bright now, our Song! like the skies of the Winter.

Noah Thys

“Ik hoorde deze tekst voor het eerst gezet door Raymond Schroyens. De serene doch bevreedende klank fascineerde me. Het gevoel dat je krijgt bij het aanschouwen en het geraakt worden door simpele schoonheid wilde ik verklanken: in het begin van het stuk herhalen alle stemmen het woord ‘waterlelie’, als deiningen op het water. In de laatste maten drijft de baritonsolo op eenzelfde noot op het koor, als de waterlelie, onbeweeglijk op het nu stille water.”

Waterlelie

Tekst: Frederik van Eeden

Ik heb de witte water-lelie lief,
daar die zoo blank is en zoo stil haar kroon
uitplooit in 't licht.

Rijzend uit donker-koelen vijvergrond,
heeft zij het licht gevonden en ontsloot
toen blij het gouden hart.

Nu rust zij peinzend op het watervlak
en wenscht niet meer...

Peter Pieters

*“Het gedicht *The Sick Rose* van de Engelse schrijver, tekenaar, schilder William Blake (1757 - 1827) verscheen voor het eerst in 1794 in zijn bundel *Songs of Experience*. Het symbolische gedicht over de roos en de worm verhaalt hoe een intens mooie belevenis (de Roos) stilaan door een duistere, onweerstaanbare kracht (de Worm) aangetast en ondergraven wordt.*

De partituur vormt een impressionistisch klanktapijt waarbinnen de tekst zich langzaam ontwikkelt, afwisselend in statisch opgebouwde akkoordblokken en in melodisch-contrapuntische passages. Harmonisch wordt geen keuze gemaakt uit grote of kleine tertsen, maar ligt een octotonische reeks aan de basis, waardoor beide opties open blijven. Deze reeks ontplooit zich reeds vanaf de eerste regel, vertrekkende vanuit een kleine tertsinterval. De destructieve aard van het gedicht laat geen keuze mogelijk: ook het einde zal in kleine tertsen zijn. In het middendeel slingert de melodie zich als een worm doorheen de partituur.”

The Sick Rose

Tekst: William Blake

O Rose, thou art sick!
The invisible worm
That flies in the night,
In the howling storm, Has found out thy bed
Of crimson joy:

And his dark secret love
Does thy life destroy.

Daan Janssens

“Di me... verklankt de laatste regels van een sonnet van Petrarca; een prachtige tekst over leven, dood en herinnering. De compositie ontstond heel spontaan; een eerste versie pende ik op een enkele middag neer - zeer ongewoon voor mij. Dit spontane vinden we ook terug in de vorm. Een enkele stem ontvouwt zich tot een langzaam openbloeiende harmonie, om te eindigen met een herinnering aan het begin.”

Di me

Tekst: Francesco Petrarca (Sonnet 279)

Di me non pianger tu; ché miei di fersi,
morendo, eterni, e ne l'interno lume,
quando mostrai de chiuder, gli occhi apersi.

Nicolas De Cock

“In het gedicht “In Flanders Fields” geeft de Canadese legerarts John McCrae uiting aan zijn gevoelens van verdriet en eenzaamheid om het overlijden van zijn goede vriend Alexis Helmer in de loopgraven van Wereldoorlog I. Daarnaast zit er in het gedicht ook heel wat strijdvaardigheid en woede. John McCrae balanceert voortdurend tussen hoop en wanhoop, troost en pijn. Die tegengestelde gevoelens inspireerden de muzikale taal van de compositie. Nu eens hard en doordringend, dan weer gloedvol en zalvend. De muziek neemt de luisteraar mee op een emotionele reis. Aanvankelijk overheerst de eenzaamheid, die maakt echter snel plaats voor opstandigheid en strijdlust. Uiteindelijk ebt de woede weg en maakt plaats voor troost en aanvaarding.

In Flanders Fields

Tekst: John McCrae

In Flanders fields the poppies blow
Between the crosses, row on row,
That mark our place; and in the sky
The larks, still bravely singing, fly
Scarce heard amid the guns below.
We are the Dead. Short days ago
We lived, felt dawn, saw sunset glow,
Loved, and were loved, and now we lie

In Flanders fields.

Take up our quarrel with the foe:
To you from failing hands we throw
The torch; be yours to hold it high.
If ye break faith with us who die
We shall not sleep, though poppies grow

In Flanders fields.

Dietrich Van Akelyen

Poem for the Departed

“Ik had al lang de intentie om een gedicht te schrijven voor alle dierbaren in mijn leven waarvan ik helaas al vroeg afscheid heb moeten nemen. Een gedicht zonder woorden. Een compositie zonder tekst. Puur klank. Pure sereniteit. De menselijke stem raakt het diepst binnenin en evoceert tevens het transcendente...”

Erika Budai

“Deze compositie, getoonzet op de ontroerend mooie tekst van de Amerikaanse auteur Mary Elizabeth Frye (1905-2004), werd opgedragen aan het Leuvense vrouwenkoor Concinite (België) onder leiding van Ludo Claesen en is geschikt voor uitvoering ter gelegenheid van een uitvaartdienst. Toen de beroemde Belgische componist Vic Nees overleed (1936-2013) schreef componiste Erika Budai een herwerkte versie voor gemengdstemmig koor, in het bijzonder opgedragen aan de Heer Nees.”

Do not stand at my grave and weep

Tekst: Mary Elizabeth Frye

Do not stand at my grave and weep;
I am not there. I do not sleep.
I am a thousand winds that blow.
I am the diamond glints on snow.
I am the sunlight on ripened grain.
I am the gentle autumn rain.
When you awaken in the morning's hush
I am the swift uplifting rush
Of quiet birds in circled flight.
I am the soft stars that shine at night.
Do not stand at my grave and cry;
I am not there. I did not die.

Bart Vandewege

“Deze a capella-compositie is geschreven voor 12-stemmig koor, waarbij de componist zich liet inspireren door de lijnen van het gregoriaanse Stabat Mater. De zeer expressieve tekst was hierbij de permanente leidraad, die het tevens mogelijk maakte grote contrasten te verwerken in dit 12 minuten durende werk. “Continuous beauty of sound should be the collective aim in the performance of this piece” is de zin die prijkt bij aanvang van de partituur.”

Stabat Mater

Tekst: liturgie

Stabat mater dolorosa
iuxta crucem lacrimosa,
Dum pendebat filius.

Cuius animam gementem
Contristatam et dolentem
Pertransivit gladius.
O quam tristis et afflicta
Fuit illa benedicta
Mater unigeniti
Quae maerebat et dolebat.
Et tremebat, cum videbat
Nati poenas incliti.

Quis est homo qui non fleret,
Matrem Christi si videret
In tanto supplicio?
Quis non posset contristari,
Piam matrem contemplari
Dolentem cum filio?

Pro peccatis suae gentis
Vidit Iesum in tormentis
Et flagellis subditum.
Vidit suum dulcem natum
Moriendo desolatum
Dum emisit spiritum.

Eia mater fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac ut tecum lugeam.
Fac ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi complaceam.

Sancta mater, istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide.
Tui nati vulnerati
Tam dignati pro me pati,
Poenas mecum divide!

Fac me vere tecum flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.
Iuxta crucem tecum stare
Te libenter sociare
In planctu desidero.

Virgo virginum praeclara,
Mihi iam non sis amara,
Fac me tecum plangere.
Fac ut portem Christi mortem,
Passionis eius sortem
Et plagas recolare.

Fac me plagis vulnerari,
Cruce hac inebriari
Ob amorem filii,
Inflammatum et accensum,
Per te virgo sim defensum
In die iudicii.

Fac me cruce custodiri,
Morte Christi praemuniri,
Confoveri gratia.
Quando corpus morietur
Fac ut animae donetur
Paradisi gloria.
Amen.

Jan Moeyaert

“Lux Aeterna” begint met een evocatie van een 'eeuwig licht', met opstijgende klankensluiers, helder doch warm. Op 'Requiem' zakt het koor vervolgens af, middels een hele-toons-ladder, naar een donkere mineur, waarboven een solo-sopraan haar ziel uitzingt. Wanneer het koor zich voorzichtig naar een hoopvollere majeure beweegt, houdt de soliste haar klaagzang aan in mineur. Deze spanning wordt doorkliefd met een terugkeer van de lichtgevende klankensluiers. Na een bruisende climax vinden koor en solist berusting in het slotakkoord. Jan Moeyaert schreef dit werk in opdracht van het Brussels Chamber Choir in 2013.”

Lux Aeterna

Tekst: liturgie

Lux aeterna luceat eis, Domine,
cum Sanctis tuis in aeternum quia pius es.
Requiem aeternam dona eis requiem
Et lux perpetua luceat eis cum sanctis in aeternum qui pius es.

Piet Swerts

“Death is nothing is de beroemde Canon van de St.Paul’s Cathedral. Het werd na lange tijd plots gecomponeerd in zeer bizarre esoterische omstandigheden waarbij de componist de aanwezigheid heeft gevoeld van een entiteit, volgens hem Henry Scott Holland zelf. Een unieke, angstaanjagende ervaring.”

Death is nothing

Tekst: Henry Scott Holland

Death is nothing at all.
I have only slipped away to the next room.
I am I and you are you.
Whatever we were to each other,
That, we still are.
Call me by my old familiar name.
Speak to me in the easy way
which you always used.
Put no difference into your tone.
Wear no forced air of solemnity or sorrow.
Laugh as we always laughed
at the little jokes we enjoyed together.
Play, smile, think of me. Pray for me.
Let my name be ever the household word
that it always was.
Let it be spoken without effect.
Without the trace of a shadow on it.
Life means all that it ever meant.
It is the same that it ever was.
There is unbroken continuity.
Why should I be out of mind
because I am out of sight?
I am but waiting for you.
For an interval.
Somewhere. Very near.
Just around the corner.
All is well.

Lara Denies

“Shakespeare’s prachtige sonnet geeft voor mij vooral verwondering en verlangen weer, emoties die ik vervolgens ook in de muziek heb verweven. De compositie begint in een donkerdere sfeer met

wringende harmonieën die openbreken wanneer de schoonheid van de persoon naar wie verlangd wordt wordt vergeleken met Adonis, Helen en de pracht van de lente. Om de cirkel weer rond te maken wordt vanuit deze intense verwondering weer de ingetogen duisternis opgezocht.”

What is your substance, whereof are you made

Tekst: William Shakespeare (Sonnet 53)

What is your substance, whereof are you made,
That millions of strange shadows on you tend?
Since every one hath, every one, one shade,
And you, but one, can every shadow lend.
Describe Adonis, and the counterfeit
Is poorly imitated after you;
On Helen's cheek all art of beauty set,
And you in Grecian tires are painted new.
Speak of the spring and foison of the year:
The one doth shadow of your beauty show,
The other as your bounty doth appear;
And you in every blessèd shape we know.
In all external grace you have some part,
But you like none, none you, for constant heart.

Stijn Dierckx

“In 2016 componeerde ik voor het UKA de suite Phenomenae Naturae voor SATB en piano waarin vijf natuurfenomenen muzikaal vertolkt worden op teksten van Britse en Amerikaanse auteurs: een zachte avondregen, een woeste storm, een kleurrijke regenboog, een mysterieuze maansverduistering en het majestueuze noorderlicht. Luce Prima werd in het voorjaar van 2020 als toevoeging aan en begin van Phenomenae Naturae geschreven. Het vertolkt de zonsopgang en het ontwaken van de natuur (letterlijk vertaald: op het moment van het eerste licht).”

Luce Prima

Tekst: Mary Dow Brine (The Awakening)

How fair it comes, the wonderful hour
When nature from sleep awakes,
And over the face of the earth at last
A newborn gladness breaks!
The stars grow pale in the shadowy sky,
And over the mountains creep
The mists that are part of the waking world,
And part of the earth's sweet sleep.
The restless birds in the tree-tops high
Are shaking their wings at last,
And chirp, and twitter their songs of praise,
As the dawn comes on so fast.

But who can tell of the wondrous charm,
When over the distant hills
The day's bright king in his glory comes
And the earth with radiance fills?
Now scatter, ye mists, from the mountain-side,
And die in the sky's soft blue;
For the dawn has passed, and the day is here,
With its light and joy so true.
